

председника државе и владе која утврђује и води државну политику у најразличитијим сферама друштвеног живота. Суштина начела јединства власти лежи у постизању надмоћи једног органа у односу на друге органе у вршењу функција власти. У апсолутном облику (који више није актуелан) јединство власти постоји када све државне функције врши исти државни орган што је данас незамисливо, док у релативном смислу, јединство власти постоји када није постигнута независност неке од подељених власти. Као што и подела власти има својих слабости тако и јединство власти (у демократском облику) има својих ограничења. Подједнако је опасно и штетно када је власт уједињена у рукама извршне власти, али и у рукама јаке скупштине. Јер (како то примећује Слободан Јовановић) као што постоји деспотизам владара, тако постоји и деспотизам народа, одн. његове скупштине која га представља. Историја је пуна примера свемоћне скупштинске диктатуре која је чак била гора и од најгоре диктатуре извршне власти. На крају, са становишта законитости и поштовања права, свеједно је да ли такву власт врши појединац или цео народ-његова скупштина ако су исте последице у смислу кршења права и слобода и непоштовања људског достојанства.

а) Скупштински систем

Јединство власти може да се оствари на демократски и недемократски начин па је могуће разликовати два система заснована на овом начелу: систем демократског јединства власти (скупштински систем) и систем недемократског јединства власти и то је ауторитарни систем у коме је власт усредсређена у егzekутиви. Скупштински систем би тако био облик државне власти заснован на начелу јединства власти у корист скупштине као демократског представничког тела или простије речено, то је систем демократског јединства власти. О скупштинском систему постоје различита и супротстављена гледишта, почев од оних која га одређују као посебан тип или систем власти, па све до оних која га потпуно одбацују и негирају као посебан систем власти. За Ј. Комшића, то је „историјски специфичан случај политичког уређења Швајцарске и припада оном роду политичких поредака чије је основно начело политичке организације – начело јединства власти.“ Овај систем власти је тековина револуције и произашао је из Русоове доктрине о сувереној народној вољи коју оличава демократско представничко тело (парламент). Као такав, требало је да буде демократски и да води остварењу истинске демократије, али то у пракси – сем у часним изузецима (као у Швајцарској) није успело. Зато је и исправна